

Bây giờ như chuyện cổ tích

(Viết về mái trường thân yêu)

KHÁNH CHINH

“ Gia Long”, hai tiếng thân thương nhắc tôi nhớ bao nhiêu là kỷ niệm. Nhớ thật nhiều những khuôn mặt thân quen, thầy cô cùng bè bạn, những vui buồn của thời thơ ấu hồn nhiên. Có một chuyện mà suốt đời tôi không bao giờ quên được mỗi khi nhắc đến hai chữ “Gia Long”.

Năm ấy, tôi học lớp đệ tam, tuy cũng là nữ sinh nhưng so với những em mới vào đệ thất, mình cũng là đàn chị và ra dáng thiếu nữ lắm rồi. Đi đường có lấm ánh mắt ngẩn ngơ và những tiếng huýt sáo trầm trồ khen ngợi. Thật là hãnh diện vì trong xóm chỉ có mình tôi là nữ sinh Gia Long, hàng ngày đến trường với chiếc huy hiệu bông mai vàng trên ngực áo.

Một hôm vừa vào lớp, khoảng 30 phút, thì văn phòng gọi tôi lên gặp cô giám học. Tôi bước ra khỏi lớp mà lòng hồi hộp không sao tả xiết, tự hỏi không biết mình có lỗi gì, nhờ bị phạt điểm hạnh kiểm thì sao... Tôi còn nhớ như in, lúc ấy bà Hằng là giám học của chúng tôi, bà có dáng gầy, cao, gương mặt lúc nào cũng trang nghiêm với búi tóc sau gáy, gây cho chúng tôi một ấn tượng thật là ...đáng ngại, như lúc nào cũng sẵn sàng quệt hai con số không to tướng vào mục điểm hạnh kiểm. Đến trước phòng giám học, tôi rụt rè khép nép bước vào. Đứng trước bàn của bà, tôi ấp úng:

-Thưa cô !

Bà ngẩng đầu lên nhìn thẳng vào mặt tôi và cất tiếng :

-Em là Châu ?

Cùng lúc ấy bà chìa ra trước mặt tôi một phong thư đã mở.

-Em hãy đọc bức thư này ! Cô và em sẽ nói chuyện sau.

Tôi run run cầm lấy phong thư, những giòng chữ nhảy múa trước mắt tôi :

Châu mến,

Tôi là người ở gần nhà Châu, hàng ngày nhìn Châu đi học ngang qua nhà, tôi rất mong được làm quen với Châu, chắc có lẽ Châu không để ý đến tôi. Tôi xin tự giới thiệu, tôi là Sa, sinh viên y khoa năm thứ 3, anh bà con của Hoa, bạn Châu, nhà ở Bình Dương, lên thành phố trọ học. Mong Châu không chê và cho phép làm bạn của Châu.....

Những giòng chữ mờ dần, vì nước mắt ràn rụa, không thể nào đọc tiếp được. Truyền thống kỷ luật của trường Gia Long, tôi nghĩ, để cho anh chàng nào đó gửi thư tỏ tình thì chắc chắn đó là một lỗi rất nặng, không thể nào tha thứ được.

Tôi nghẹn ngào:

- Thưa cô ! em không quen với người này. Thưa cô oan cho em, những lời viết trong thư chứng tỏ em không có lỗi trong chuyện này. Người này muốn làm quen với em.

Tôi nghẹn lời không biết nói gì hơn ngoài mấy tiếng lắp bắp : “em không có lỗi, em không quen....”

Chắc có lẽ thấy thái độ hoảng hốt, lo sợ quá sức của tôi, cũng tội nghiệp. Ông tồn bà bảo:

-Tất cả các thư từ gửi đến trường đều phải kiểm duyệt, cô là người phụ trách hạnh kiểm các em nên cô có bổn phận phải đọc qua. Cô hiểu em chưa quen với người này và không có lỗi gì, nhưng cô không muốn có những bức thư như thế này gửi đến trường nữa, vì nơi đây là

nơi đào tạo những thiếu nữ đứng đắn, đàng hoàng, chú tâm vào việc học, chứ không phải đào tạo những nữ sinh “mèo mả, gà đồng”, đây cũng không phải là văn phòng “môi giới, tìm bạn bốn phương”.

Tại tôi ù đi, tôi thất thế bước ra khỏi văn phòng hai mắt nhòe lệ, ngực còn thổn thức vì nỗi oan ức và lo sợ.

Đến giờ ra chơi, các bạn xúm lại hỏi thăm, tôi chỉ lắc đầu và đưa bức thư ra, cả bọn xem xong cười phá lên và còn trêu chọc, đòi xin địa chỉ anh chàng sinh viên nọ.

Về đến nhà, tôi chạy thẳng vô phòng úp mặt vào gối và khóc òa lên, có lẽ nỗi oan ức, tức tối chất chứa, dồn nén bấy giờ mới được dịp vỡ tung ra. Mẹ tôi hoảng hốt vào lay gọi tôi, hỏi nguyên nhân.

Tôi vừa nghẹn ngào, tấm tức kể lại những lời cô giám học la rầy và đưa bức thư cho mẹ tôi xem và nói nếu anh chàng kia còn gửi thư như thế này nữa thì tôi sẽ bị đuổi học. Mẹ tôi cầm bức thư tức tốc qua nhà nhỏ bạn, không biết mẹ tôi

nói gì mà mấy ngày sau tôi nghe nhỏ Hoa bảo “Anh Sa đã dọn đồ đạc đi ở trọ chỗ khác rồi”

Thế là tôi thở phào nhẹ nhõm. Lúc ấy tôi chỉ mừng vì không bị ai quấy rầy nữa, chứ không nghĩ gì đến nỗi đau của người khác. Nếu có dịp vô tình anh Sa đọc được những giòng chữ này thì cũng xin anh thông cảm cho tôi.

Đã gần 40 năm qua, so với những lo âu, rắc rối của cuộc đời mà mình phải đối phó, những giây phút lo âu, sợ sệt của cô nữ sinh ngây thơ với hai mắt nhòe lệ, ấp úng trước mặt bà giám học già nghiêm khắc thật đáng yêu vô cùng. Giá có thể đánh đổi tất cả của cải mà tôi có để sống lại những giây phút ấy.

Oi ! nếu tôi có trong tay ống chỉ thần, tôi sẽ như vị hoàng tử trong chuyện cổ tích. Tôi cũng sẽ quán ngược chỉ lại để mong tìm được những giây phút lo âu, sợ sệt, vui mừng, quây phá của một thời thơ ấu quá đổi dễ thương trong niềm yêu thương, trìu mến của thầy cô và bè bạn.

Tại sao Truyện Kiều của Nguyễn-Du được văn-học thế-giới ngưỡng mộ, trở thành một di-sản văn-hoá quốc-tế? Xin mời đọc

Bút-Thuật Của Nguyễn-Du

Trong Đoạn-Trường Tân-Thanh

người viết: giáo-sư Đỗ Quang-Vinh

Trong 360 trang sách chữ nhỏ trình-bày thi-tài trác-tuyệt của Nguyễn-Du, người viết chứng tỏ, ở Đoạn Trường Tân-Thanh:

- Một áng văn-chương óng-chuốt với lời thơ chuẩn-xác, giản-dĩ, trong sáng, bóng-bẩy và du-dương.
- Một nghệ-thuật siêu thần nhập-diệu trong cách tả người, tả cảnh, tả tình, tự sự, tự-thuật và đối-thoại.
- Một kỹ-thuật công-phu vững chãi trong việc dàn dựng các tình tiết và cấu-trúc các nhân-vật.
- Bút-thuật này làm nổi bật tài thâm âm của Nguyễn-Du qua tiếng đàn Kiều và tài hùng-biện của bị-cáo Hoạn-Thư trước chánh án Thuý Kiều, của Thuý Kiều qua cuộc đấu-lý thắng lợi, sôi nổi với Kim-Trọng trong buổi đoàn viên tái-hợp.
- Bút-thuật này làm nổi bật tiếng Tân-Thanh của kiếp Đoạn-Trường, rao truyền sứ-diệp của Nguyễn-Du giống lên tiếng chuông mõ, tiếng nấc nghẹn-ngào của bạc-kiếp hồng-nhan: nói lên khát vọng giành lại nhân quyền và nữ-quyền, đòi tự-do, công-lý và công-bằng xã-hội, đề-xuất quan-niệm về tình yêu và hôn-nhân, quan-niệm về tự-do và định-mệnh, hô-hào tích-luỹ Thiện-Tâm làm giải-đáp cho vấn-nạn nhân-sinh trong mối tương-quan Trời, Đất, Người.
- Xin mời vào trang nhà của tác-giả Đỗ Quang-Vinh:

<http://www.geocities.com/doquangvinhvenguan/index.html>

° Giá bán: tại Canada 35 Gia-kim (thêm 3\$ bưu-phí), Hoa-Kỳ 22 Mĩ-kim (thêm 3\$ US bưu-phí), ngoài Bắc-Mĩ 22 Mĩ-kim (thêm 6\$ US bưu-phí).

° Liên-lạc: Mr. Do Quang Vinh

a) 5405 Kinglet Av. Mississauga, Ont. Canada, L5V 2C8.

b) 734 Creekland Circle, San Jose, CA 95133, USA

e-mail: doquangvinhvenguan@yahoo.com hoặc: vinhdo33@yahoo.com